

153136 - Ҳукми хўрдани гўшти харгўш

савол

Ҳукми хўрдани гўшти харгўш чист? Оё он ҳаром аст, ё ҳалол?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Харгўш яке аз ҳайвонотест, ки хўрдани он ҷоиз мебошад. Зеро Бухорӣ (5535) ва Муслим (1953) аз Анас ибни Молик (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) ривоят кардаанд, ки ў харгўшеро шикор намуда, онро ба назди Абуталҳа овард. Абуталҳа онро забҳ карда, қисмати болоии рон ва ҳарду ронашро ба паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фиристод. Ман онро ба назди расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) овардам ва ў онро қабул кард.

Нававӣ (раҳмати Аллоҳ бар ў бод) гуфтааст: "Хўрдани харгўш дар назди Молик, Абуҳанифа, Шофей, Аҳмад ва тамоми донишмандон ҳалол аст, ба ҷуз ин ки аз Абдуллоҳ ибни Амр ибни Ос ва Ибни Абулайло нақл шудааст, ки ҳар дуи онҳо хўрдани харгўшро бад дидаанд. Ин ҳадис ва ҳадисҳои ба ин монанд далели ҷумҳур мебошад. Ва ҳеч далеле дар манъи он сабит нашудааст". Пойени сухан аз китоби "Шарҳи Муслим"-и Нававӣ.

Дар "Ал-Мавсуғату-л-Фиқхия" (5/134) омадааст:

Хўрдани гўшти харгўш дар назди аксари донишмандон ҳалол аст. Аз Анас ҳадиси саҳехе сабит шудааст, ки гуфт: ... Ҳадиси собиқро зикр намуданд ... Ва инчунин аз Муҳаммад ибни Сафвон (ё Сафвон ибни Муҳаммад) ривоят шудааст, ки гуфт: "Ду харгўшеро шикор намуда, дар Марва онҳоро забҳ кардам. Сипас (ҳукми онро) аз расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) пурсидам ва ў маро ба хўрдани онҳо амр намуд". Илова бар ин, харгўш ҳайвони покиза аст ва дорои дандонҳое, ки ба воситаи он шикор намояд, нест. Ва ягон далеле бар ҳаром будани он ворид нашудааст. ..

Саъд ибни Абувақъос (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) гӯшти харгӯшро хўрдааст. Абусаиди Худрӣ, Ато, Ибни Мусайиб, Лайс, Абусавр ва Ибни Мунзир ба хўрдани он ичозат додаанд. Поёни сухан.

Барои маълумоти бештар, лутфан ба ҷавоби саволи рақами ([10498](#)) нигаред.

Аллоҳ донотар аст.